

Gudrun Hasselriis: Den højtærede Indenrigsminister har med sit Lovforslag om Lægeundersøgelse af Børn, der ikke er skolesøgende eller hjemmeunderviste, givet et Bidrag til Fremme af Folkesundheden. Det foreslaas, at Børn fra Fødselen til Skolealderen skal have Mulighed for indtil 9 Undersøgelser gratis hos en Læge, deraf 3 i det første Aar og derpaa 1 hvert Aar. Man kan ikke lade være at spekulere over, om ikke det var heldigt at faa 2 Undersøgelser i Alderen 1—2 Aar, da der netop i den Alder tit kommer Sygdomme som Rachitis, som det var heldigt at faa under Behandling saa hurtigt som muligt. I vort Naboland Sverige har man 2 Undersøgelser om Aaret lige til den skolepligtige Alder og en meget stor Udbygning af Børneplejestationer.

Den aarlige Undersøgelse af Børnene er paa Linie med Tanken i Lovforslaget om Skolelæger. Tanken om, at det agtes paa-lagt Lægerne at føre Helbredskort over de Børn, der omfattes af Tilsynet, og senere at lade disse Kort ved Børnenes Indtræden i Skolen overgaa til Skolelægen, er udmærket. Man regner jo sikkert med at faa Skolelæger, da Lovforslaget derom fik velvillig Behandling af alle Partier. Der gives ved disse Helbredskort Mulighed for en meget bedre Kontrol med Børnene, end man kunde vente at faa ved Skolelægeordningen, hvor man havde tænkt sig, at Forældrene selv skulde give Oplysninger om Børnenes Sundhedstilstand til den skolepligtige Alder.

Loven om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar giver Kommunerne Mulighed for for det første at faa Halvdelen af Udgifterne ved Ansættelse af Sundhedsplejersker refunderet og for det andet Dækning af indtil Halvdelen af Udgifterne ved Driften af raadgivende Børneplejestationer. Det skulde meget nødt gaa saaledes, at Kommunerne nøjedes med at lade Spædbørnene faa Mulighed for Lægetilsyn i deres første Leveaar og undlod at ansætte Sundhedsplejersker. De forebyggende Helbredsundersøgelser hos Lægen er udmærkede, men Sundhedsplejerskernes Besøg i Hjemmene, hvor de giver Vejledning med Hensyn til Barnets Ernæring og Pleje, eller Besøgene paa Børneplejestationerne er mindst lige saa vigtige, om ikke vigtigere. En Sundhedsplejerske, der kommer i Hjemmet ca. hver 14de Dag, har rig Mulighed for at opdage, om der er noget galt med Barnet, og sørge for, at det kommer til Læge.

Da Tilrettelæggelsen af Helbredsundersøgelser vil kræve et meget stort Arbejde, forstaar jeg, at den højtærede Indenrigs-

minister ikke har fastsat noget Tidspunkt for Lovens Ikrafttræden. Men jeg haaber, at Sagen maa blive fremskyndet mest muligt, og hermed vil jeg gerne paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig og velvillig Behandling.

Petra Petersen: Det Lovforslag, der her skal tages Stilling til, og som gaar ud paa at give Børn, der endnu ikke er skolesøgende eller hjemmeunderviste, Adgang til vederlagsfrit at faa foretaget Lægeundersøgelser, er et Lovforslag, der maa hilses med Glæde.

Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 har skabt Hjemmel for, at Kommunerne kan ansætte Sundhedsplejersker, der gennem regelmæssige Besøg i Hjemmene kan yde Mødrene Raad og Vejledning i Børnenes første Leveaar, og Skolelægeordningen har aabnet Adgang for Lægeundersøgelse af Børn i den skolepligtige Alder. Man har derimod i Lovgivningen savnet Kontrol med Børn i den saakaldte forsømte Alder, Alderen fra 1 Aar til den skolepligtige Alder. Det er dette Hul, det foreliggende Lovforslag skal udfylde. Det skal ifølge § 3 ikke berøre Bestemmelserne i Loven af 31. Marts 1937, men udbygge denne Lov.

Sundhedsplejerskernes Arbejde har været et uvurderligt Gode, og den Mistro, man i visse Dele af Befolkningen nærrede til Loven, har vist sig at være ubegrundet. Mange unge Mødre har gennem Sundhedsplejerskens Vejledning faaet en Forstaaelse af Spædbarnets Ernæring og Hygiejne, som vil spare Samfundet for mange Udgifter. Kun maa man beklage, at Loven ikke bliver udnyttet fuldt ud. Her vil jeg i Modsætning til det ærede Medlem Fru Elin Appel hævde, at den ikke udnyttes som den burde. Bedst udnyttes den i København, men mange Steder i Landet er der ingen Sundhedsplejersker; det samme gælder for øvrigt Børneplejestationer.

Hvis det foreliggende Lovforslag vedtages, skulde der hermed og med Lov Nr. 85 af 31. Marts 1937 og Loven om Skolelæger, som for Tiden er til Behandling i Rigsdagen, være skabt Mulighed for en Kontrol med Børnenes Sundhedstilstand, som vil have Værdi for Folkesundheden. En Forudsætning herfor er det, at Kommunerne virkelig udnytter Lovene, og at Befolkningen faar Kendskab til dem. Jeg savner dog i det foreliggende Lovforslag en Garanti for, at Loven kommer til at virke efter sin Hensigt. Netop i alle disse Bemyndigelseslove er det af stor Vigtighed, at Linierne i Lovene trækkes skarpt op. Helbredskortene, som Lægen skal føre over de helbredsundersøgte